

като същевременно разбирам и уважавам синонните му чувства към една велика майка.²⁶ За разлика от него аз се възхищавам на смелостта ѝ да остоява категорична националистична позиция и на готовността да я изстрада. Малцина са саможертвените политици и патриоти на България и примерът на Фани греє сред тях като рядък диамант. Мисля, че в критични исторически моменти героичните духове като Фани Мутафова са фактори, удържачи националната идентификация.

В. "Васил Априлов" през 1942 г. е вестникът на българския националсоциализъм. В прекия смисъл на думите той е антисемитски, антидемократичен, шовинистки, войнствен и националистически, с една дума "фашистки". Негови сътрудници са генералите Христо Луков и Никола Жеков, Лука Малеев, Александър Николов, Кирил Вапцов, писателите Никола Атанасов, Ф. Мутафова и Ч. Мутафов и др. непознати за мен имена. Освен че се обявява за унищожаване на световното еврейство, на разложените европейски демокрации и руския болшевизъм, в изданието се пропагандират фашистката идеология и нейните водачи. На страниците му се разгръща апология на Адолф Хитлер и неговия велик Райх, фюрерът е обявен за "гений, създател на силната германска нация, вестител на новия световен ред на социална справедливост и национално съзнание". Публикуват се цитати на Хитлер, статии на Гьобелс и д-р Лай, сводки за победното шествие на германските войски из Европа, придружени със закани за унищожаване на евреите и юдомасонските управници на Англия. В апокалиптичната световна картина се вписват и блънувания за "българското величие" като страната ни е обявена за "апостол на новия ред на Балканите", В малкото запазени броеве на този вестник Ф. Мутафова дефилира с няколко публикации: "Музите не трябва да мълчат" (БР. 49), "Спомен" (бр. 51) и "Ф. П. Мутафова говори за искреността в творчеството" (бр. 52). Първото заглавие съдържа впечатления от конгреса на европейските писатели във Ваймар, но основната тема е за творчеството и позициите на писателите по време на войната. Тя е повод за сравняване на немските и българските писатели. С имена и цитати Фани разказва за германските поети, писатели и художници, които пишат само за войната и победата, т. е. само маршове за Райха и войнишки песни, самите те войници, пристигащи на Ваймарския конгрес направо от фронта, окичени с железни кръстове. На фона на този войнствен писателски шум българските творци са си направо като мокри кокошки. На основата на една анкета във в. "Днес", озаглавена "Нашите писатели и нова Европа", Ф. Попова клейми духа

²⁶ В предговора към II издание на "Княгиня Мария Луиза" (1994) от Ф. Мутафова, той твърди: "След 9.IX.1944 г. "народният съд" осъжда известната писателка за "прогерманска дейност и великобългарски шовинизъм", но впоследствие тя е амнистирана с възстановяване на гражданските ѝ права. Сега дори и видни комунисти признават, че не е трябвало да бъде съдена, а и обвиненията отправени към нея са били клеветнически."